

[Hanne Reintoft.]

ternt kendskab til LOs topledelse, der gør, at hr. Erling Dinesen har mistet tilliden så totalt til dansk fagbevægelse.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen: Jeg må for det første sige, at arbejdsrettens møder er jo også offentlige. Og så har jeg ikke beskyldt fru Hanne Reintoft for, at det er hende, der har sagt, at dommerne ikke havde kendskab til arbejdspladsernes forhold; det var ikke fru Hanne Reintoft, det var hr. Krog Hansen, der nævnte det, og jeg gik ikke ind på enkeltheder dér.

Det, der for mig er afgørende i denne sag, er, hvad der tjener arbejdernes interesser, og en forudsætning for, at man overhovedet kan afslutte kollektive overenskomster, er, at de er omgærdet af et retssystem, som sikrer, at disse kollektive overenskomster bliver overholdt af begge parter. Det er præcis det modsatte, fru Hanne Reintoft vil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forberedelse af en revision af lov om mægling i arbejdsstridigheder [af Erling Dinesen m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXVI) findes i tillæg A. sp. 3045, fremsættelsen i tidenden sp. 4199).

Forslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Det forslag til folketingsbeslutning, som repræsentanter for socialdemokratiet har fremsat, går ud på, at arbejdsministeren

opfordres til at nedsætte et udvalg med den opgave at afgive betænkning om en revision af loven om mægling i arbejdsstridigheder.

Forslagsstillerne har i deres motivering for forslaget givet udtryk for den opfattelse, at loven ikke længere imødekommer de krav, man fra arbejdsmarkedets side må stille, og at loven derfor bør gøres til genstand for en almindelig revision.

I forbindelse hermed har forslagsstillerne fremhævet en række punkter, som det efter deres opfattelse vil være særlig påkrævet at ændre. Der nævnes reglerne om forligsmændens adgang til sammenkædning af mæglingsforslag, reglerne om afstemning i organisationerne om vedtagelse eller forkastelse af mæglingsforslag og reglerne om forligsinstitutionens adgang til udsættelse af truende arbejdsstandsninger samt endelig spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt nye overenskomster bør have virkning.

De forhold, som omhandles i det fremsatte forslag, vedrører således fremgangsmåden ved overenskomstfornyelser og har betydning for stabiliteten på arbejdsmarkedet og dermed såvel for den enkeltes erhvervs- og indtægtsmulighed som for vort samfunds hele økonomiske liv.

Loven om mægling i arbejdsstridigheder fik sin nuværende udformning i 1958 efter et omfattende forarbejde i arbejdsretskommissionen af 1956. Mindre ændringer blev foretaget ved lov nr. 63. af 25. marts 1961 som konsekvens af den kort forinden indgåede hovedaftale mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening.

Spørgsmålet, om der måtte være grund til at overveje ændringer i forligsmændsloven, har ved forskellige lejligheder været taget op; således af arbejdsretskommissionen af 1956 i forbindelse med dens 2. betænkning i 1963. Endvidere har arbejdsministeriet ved forskellige lejligheder, senest efter de i fjor stedfundne overenskomstforhandlinger, indhentet en vurdering fra forligsinstitutionen. Der er dog ikke herved fremkommet vægtige argumenter for en ny udvalgs- eller kommissionsbehandling.

Forslagsstillerne gør gældende, at forligsmændsloven ikke længere imødekommer de krav, man fra arbejdsmarkedets side må stille. Imidlertid har ingen af hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet over for regeringen peget på mangler ved forligs-